

for hvert Værk, som saa senere skal anlægges, vil man maaskee komme til at grave nye Løb. Den S, man har havt ifinde at anlægge i Kallebodstrand, er ikke egnet til industrielle Anlæg, idet man har lagt Quai'er langs med Løbet, og Fabrikker altsaa ikke kunne anlægges. Nu stiller Spørgsmaalet sig for mig saaledes, at det Anlæg, man vil gjøre i Kallebodstrand, enten er i Overensstemmelse med den Plan, der tidligere har været lagt for Arbejderne her, eller ikke er det. Dersom det er i Overensstemmelse med de Planer, der tidligere have været lagte, har man begaaet en Uret imod den engelske Ingenieur, der har lagt Planen, ved ikke at raadføre sig med ham om Spørgsmaalet, men dog tage hans Tegninger. Paa den anden Side har man ikke lagt Mærke til, at den Lov, der blev vedtagen her i Thinget igaar om Demarcationsliniens Ophævelse, ganske vist vil faae Indflydelse paa Anlægene, idet man nu ikke behøver at tage de Hensyn som tidligere. En Consultation med den Mand, som først har taget Sagen i sin Haand, vilde efter vor Formening være baade hensigtsmæssig og passende. Har man derimod ikke taget et saadant Hensyn, men kun tænkt paa de Arbejder, der skal udføres i dette Dieblif, saa vil man bortkaste de 300,000 Rd. og bittert komme til at fortryde det, naar engang Nødvendigheden byder, at der maa arbeides videre. Smidlertid vise disse Arbejder tilstrækkeligt, at man ikke har tænkt paa at udvide Kjøbenhavns Havn mod Syd, men mod Nord, hvilket man ogsaa bestemt har udtalt; men dette er et Princip, der efter vor Overbeviisning er urigtigt. Jeg skal ikke gennemgaae Havnens Historie; jeg har havt Veilighed til at gjøre det tidligere paa andre Steder, jeg skal kun henvise til, at den Grændse, man nu har naaet ved Refshalegrunden imod Nord, er den hørste, og den Udvidelse af Havnen, der nu skal foretages, maa absolut gaae imod Syd ned i Kallebodstrand.

Idet jeg saaledes har fremsat vor Tanke om denne Sag, skal jeg bemærke, at det ikke hermed har været Hensigten paa nogen Maade at kaste nogen Skygge over de Mænd, der have udfattet Planen til Udvidelsen og den formeentlige Forbedring af Kjøbenhavns Havn. De to

Mænd, Havnecapitainen og Havnebygmesteren, kom ind med friske Kræfter, og det maa indrømmes, at de have arbeidet med Kraft paa at faae deres Mening sat igjennem, og, dersom denne Havn nu bliver fuldført saaledes, som Planen er lagt, skyldes det navnlig dem, at det skeer. Men Rigtigheden af, at disse Planer udføres, kunne vi ikke paa nogen Maade erkjende. Mange have været enige med os heri, og for noget over et Aar siden, i Februar 1866, fremkom 16 Mænd her i Staden, blandt hvilke der findes flere af Forespørgerne, og blandt hvilke der fandtes Mænd, som jeg er overbevist om, at den høitærede Minister vil erkjende, ogsaa ere berettigede til at have en Mening om Anlæg af denne Natur, med en skarp Kritik af det hele Foretagende. Dette gav Anledning til, at en Adresse blev udstedt og understrevent af flere Tusinde Borgere her i Kjøbenhavn, og den 5te April s. A. blev denne Adresse indbragt for den høitærede Minister. Ministeren svarede dengang meget imødekommende, navnlig fra sin personlige Anskuelses Side. Jeg skal minde om, hvad den høitærede Minister dengang sagde. Kallebodstrandsprojectet havde altid interesseret ham i høi Grad, ligesom det er gaaet med os Andre, og han haabede, at dette Project havde en Fremtid. Hvad de 300,000 Rd. angik, der vare betænkte til det nuværende Anlæg ved Kallebodstrand, vilde den høitærede Minister vise sig imødekommende, dersom der fremkom Forslag til større Arbejder derne, og disse 300,000 Rd. kunde være en Hjælp dertil. Jeg tør maaskee endnu føie dertil det Spørgsmaal, om da ikke den høitærede Minister vil vise sig imødekommende ved at lade omtrent 400,000 Rd. af de 500,000 Rd., der ere betænkte til Arbejder Nord for Tolbodden, flyde ind med i disse 300,000 Rd., saaledes at den Plan bliver opgiven, som gaaer ud paa at udvide Havnen mod Nord, og at Udvidelsen derimod skeer mod Syd.

Efterat jeg saaledes har udviklet Forespørgselen, skal jeg tillade mig at oplæse den for den høitærede Minister, idet jeg dog maa gjøre en Nøttelse, da den har ligget saa længe. Den lyder saaledes:

„Er det ikke den høitagtede Indenrigsmini-